

اطلاعیه

جمع فعالین جنبش کارگری و کمونیستی در هامبورگ

جمع فعالین جنبش کارگری...

دوشنبه ۱۷ تیر ۱۳۸۸

انتخابات ریاست جمهوری در ایران در دهمین دوره‌ی خود به یک جدال قدرت تمام عیار بین جناحهای متخاصم بورژوازی بر سر نقش هژمونیک در دولت تبدیل شده است. دو جناح ارتجاعی بورژوازی جهت تحکیم دولت بورژوازی و پیروسه انباشت مجدد سرمایه داری با تمام قوا و بسیج نیروهای خویش هم در سطح کشور و هم در سطح بین المللی به صف آرائی در مقابل یکدیگر پرداخته اند. بخشی از بورژوازی که امروز «جنبش موج سبز» را با اتکا به طبقه مرفه و متوسطه شهری سازمان داده است، اکنون توانسته در سطح ملی و بین المللی قطبی ارتجاعی را سازمان دهد.

امروز نه تنها همه متفکران دمکراسی بورژوازی، از چپ تا راست تا محافظه کار و لیبرال در خدمت تئوریزه کردن نیازهای نظری و عملی آن قرار گرفته اند، بلکه همچنین دولت های سرمایه داری غرب نیز در خدمت پیشبرد عملی این جنبش قرار گرفته اند. در صورت پیروزی این جنبش، طبقه کارگر شرایطی بهتر از دوران سیاه کنونی نصیب خواهد شد. این را طبقه کارگر در هشت سال حکمرانی ماشین جنگی و کشتار دوران موسوی، در هشت سال بیکاری و فلاکت وسیع دوران رفسنجانی و در هشت سال "توسعه سیاسی" و فقر اقتصادی دوران خاتمی تجربه کرده است.

در تقابل با این جنبش، دولت احمدی نژاد با اتکا به تمام ظرفیت های نظامی دولتی و با پشتیبانی بی قید و شرط "ولایت فقیه" و همچنین با حمایت دولت های سرمایه داری چین و روسیه، در تقابل با جنبشی که برای ابطال انتخابات به راه افتاد، شمشیر قهر دولتی را وثیقه تحکیم قدرت جناح خود کرده و در این راه از هیچ گونه جنایتی فروگذار نمی کند.

در دوسوی این جدال ارتجاعی، فریاد عدالت خواهی کارگران، زنان، دانشجویان و اقلیت های ملی و مذهبی جایی ندارد. این جدالی است که نقطه اختلاف آن تنها بر سر به کارگیری نوع ابزار سرکوب برای همین فریاد هاتحت فرماندهی یک دولت مقتدر بورژوائی است.

برخلاف هزینه های عظیم تبلیغاتی -سیاسی جناحهای بورژوازی و همچنین همراهی توده وسیعی از روشن فکران چپ و ضد استبداد به بهانه‌ی «منافع عمومی جنبش ضد دیکتاتوری» جهت به میدان کشاندن طبقه کارگر، کارگران ایران با انباشت سه دهه تجربه سرکوب خونین و با درس گیری از تجربه زنده خود در قیام ۵۷ و جنگ ایران و عراق نخواستند که وارد میدان جدال این دویخس از جناح های بورژوازی شوند و خود را تبدیل به گوشت دم توپ منافع آنها نمایند. پیشروان کارگری و متفکران آنان نشان دادند که از آگاهی طبقاتی و درایت سیاسی تحسین برانگیزی برخوردارند. آنها همه فراخوانهای چپ بورژوائی به اعتصاب عمومی و "قیام" و غیره را همراه با خود این چپ یکسره نادیده گرفتند.

تداوم این جنبش ارتجاعی نهایتاً یک انتخاب سیاسی تعیین کننده را پیش روی طبقه ی کارگر ایران قرار می دهد. یا با وارد شدن به این چالش ارتجاعی و انتخاب گزینه‌ی سال ۵۷ و با بستن شریا نهی اقتصادی بسود این یا آن جناح بورژوازی بار دیگر طوق بندگی و فقر و فلاکت را برای ۳۰ سال دیگر برگردن خود قرار دهد. و یا با صف بندی طبقاتی خود در تقابل با تمامی جناحهای بورژوازی و رفتن به سوی "تقابل هژمونیک" و سازمان دادن یک انقلاب سوسیالیستی -کارگری برای ابد طوق بندگی سرمایه داری را از سر خود باز کند. بدیهی است که تعلل در نتایج خانمان بر انداز این جنبش ارتجاعی، زمینه را برای تکرار فاجعه‌ای آماده خواهد کرد که سی سال پیش و در مبارزه با "دیکتاتوری شاه" به وقوع پیوست.

ما فعالین کارگری و کمونیست در هامبورگ، در راستای مطالبات پانزده گانه تشکلهای کارگری در قطعنامه اول ماه مه امسال، و ضمن تاکید بر خواسته های زیر که می تواند محور حداقل های اتحاد عمل های مدافعان جنبش کارگری و کمونیستی باشد. و همچنین تاکید

برمبارزات مستقل طبقاتی کارگران بر علیه نظام سرمایه داری، از تمامی خواسته ها و مطالبات به حق کارگران تا حد سرنگونی طبقه سرمایه داران و رسیدن به سوسیالیسم دفاع می نمائیم .

- آزادی کلیه زندانیان سیاسی، لغو کلیه احکام صادره و توقف پیگرد های قضایی و امنیتی علیه فعالین کارگری

- آزادی حق تشکل سیاسی و اقتصادی برای کارگران

- به رسمیت شمردن حق ارتباط کارگران ایران با همزنجیران و تشکل های کارگری بین المللی

- لغو هرگونه ممنوعیت و محدودیت جهت برگزاری مراسم اول ماه مه از جانب کارگران، تعطیل رسمی روز جهانی کارگران

- لغو کار کودکان، تأمین کامل آموزش رایگان کودکان تا سطح دانشگاه

- بهداشت رایگان با کلیه خدمات پزشکی لازم برای همه شهروندان

- برابری حقوق زنان و مردان در تمامی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی و محو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه آنان

- برخورداری تمامی بازنشستگان از يك زندگی مرفه

- تأمین بیمه بیکاری معادل آخرین دستمزد برای کلیه کارگرانی که با تعطیلی کارخانه ها به صف ارتش بیکاران رانده می شوند

- به رسمیت شناختن حقوق و مزایای برابر برای همه کارگران مهاجر، توقف فوری اخراج کارگران مهاجر، رفع هر گونه تبعیض

جنسی، ملی و مذهبی در محل کار

- افزایش فوری حداقل دستمزدها براساس اعلام نظر خود کارگران

- تأمین امنیت شغلی برای همه کارگران و لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء و برچیده شدن فرم های جدید قراردادکار

- آزادی کامل تشکیل احزاب، جمعاعات و تشکلهای آزادی بیان و مطبوعات

- لغو فوری مجازات اعدام و هر گونه مجازات ناقض حرمت انسانی

ما از همه مدافعین جنبش کارگری و همه فعالین سوسیالیست و کمونیست و همه آزادیخواهان خواستار عدالت اجتماعی و رفع تبعیض طبقاتی می خواهیم دست در دست هم صفوف این مبارزه را تقویت کنیم.

جمع فعالین جنبش کارگری کمونیستی ایران- در هامبورگ

زنده باد کمونیسم

۱۷ آگوست ۲۰۰۹